

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2538 ซึ่งเปิดสอนหลักสูตร ปวช. และ/หรือ ปวศ. จำนวน 45 แห่ง ในจำนวนนี้มีโรงเรียนที่ใช้สถานที่ตั้งเดียวกัน แต่ใช้ชื่อ 2 ชื่อจำนวน 9 แห่ง จึงมีประชากรในการวิจัยครั้งนี้ 36 แห่ง ซึ่งมีรายชื่อตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทวิชา	จังหวัดที่ตั้ง	หลักสูตรที่เปิดสอน
1. วิชาชีพกรรมหรือบริหารธุรกิจ		
1. วิชาชีพการขนถ่าย	ขอนแก่น	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ
2. วิชาชีพการสกลนคร	สกลนคร	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ
3. พังโคน วิชาชีพการ	สกลนคร	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ
4. หนองคาย วิชาชีพการ	หนองคาย	ปวช. วิชาชีพกรรม
5. คณาสวัสดิ์เทคโนโลยีมหาสารคาม	มหาสารคาม	ปวช. ปวท. ปวศ. บริหารธุรกิจ
6. วิชาชีพการพลาญชัยร้อยเอ็ด	ร้อยเอ็ด	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ
7. เทคโนโลยีมุกดาหาร	มุกดาหาร	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ
8. เทคโนโลยีนครราชสีมา	นครราชสีมา	ปวช. ปวท. บริหารธุรกิจ
9. วิชาชีพการปากช่อง	นครราชสีมา	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ
10. เทคนิคบริหารธุรกิจกาฬสินธุ์	กาฬสินธุ์	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ
11. ชัยภูมิ โพลีเทคนิค	ชัยภูมิ	ปวช. ปวท. ปวศ. บริหารธุรกิจ
2. ช่างอุตสาหกรรม		
1. ช่างกลอุดรธานี	อุดรธานี	ปวช. ปวศ. ช่างยนต์ ปวช.ช่างไฟฟ้ากำลัง
2. เทคนิคอุดรธานี	อุดรธานี	ปวช. ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างสำรวจ ช่างไฟฟ้ากำลัง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเภทวิชา	จังหวัดที่ตั้ง	หลักสูตรที่เปิดสอน
3.บริหารธุรกิจและช่างอุตสาหกรรม		
1. เทคนิคพาณิชย์การสินค้าพล	อุดรธานี	ปวช. ปวท. ปวศ. บริหารธุรกิจ ปวช. ช่างอิเล็กทรอนิกส์
2. อุดรพาณิชย์การ-ช่างกล	อุดรธานี	ปวช. ปวท. ปวศ. บริหารธุรกิจ ปวช. ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า
3. โป้ลตีเทคนิคอุดรธานี	อุดรธานี	ปวช. ช่างก่อสร้าง ช่างสำรวจ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้ากำลัง ปวช. ปวท.พาณิชย์กรรม
4. ธุรกิจอาชีพะ	ขอนแก่น	ปวช. ปวท. ปวศ. ช่างไฟฟ้ากำลัง พณิชยกรรม ปวศ. บริหารธุรกิจ
5. เทคโนโลยีภูมิสิทธิ์ พาณิชย์การช่างกล	ขอนแก่น	ปวช. ปวท. ปวศ. บริหารธุรกิจ ปวช. ปวศ. ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์
6. เทคโนโลยีภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ขอนแก่น	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ , ปวช. ปวศ. ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างโยธา ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม
7. เทคโนโลยีพลพาณิชย์การ	ขอนแก่น	ปวช. ปวศ.บริหารธุรกิจ ปวช. ช่างไฟฟ้ากำลัง
8. เมืองเลยเทคโนโลยี	เลย	ปวช. ช่างสำรวจ ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ
9. เทคนิคช่างกลตกลนคร	ตกลนคร	ปวช. บริหารธุรกิจ ปวช. ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้ากำลัง
10. เทคโนโลยีภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	ตกลนคร	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ ปวช. ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์
11. เทคโนโลยีอาชีพศึกษา อุบลราชธานี	อุบลราชธานี	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ ปวช. ปวศ. ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม
12. โป้ลตีเทคนิคภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	อุบลราชธานี	ปวช. ปวท. ปวศ. บริหารธุรกิจ ปวช. ปวท. ปวศ. ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง ช่างอิเล็กทรอนิกส์
13. ร้อยเอ็ดพาณิชย์การเทคโนโลยี	ร้อยเอ็ด	ปวช. ปวท. ปวศ. บริหารธุรกิจ ปวช. ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างก่อสร้าง ช่างสำรวจ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเภทวิชา	จังหวัดที่ตั้ง	หลักสูตรที่เปิดสอน
14. เทคโนโลยีการเกษตร	นครราชสีมา	ปวช. ปวท. ภูมิชนกรรม ปวช. ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม
15. เทคโนโลยีช่างกลพณิชยการ นครราชสีมา	นครราชสีมา	ปวช. ปวศ. บริหารธุรกิจ ปวช. ปวศ. ช่างยนต์ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างสำรวจ ช่างก่อสร้าง ช่างกลโรงงาน ช่างกล โลหะ ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม ช่างโยธา
16. เรื่องศรีอาชีวศึกษา	นครราชสีมา	ปวช. ภูมิชนกรรม ปวช. ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้ากำลัง
17. เทคโนโลยีศรีสะเกษ	ศรีสะเกษ	ปวช. ภูมิชนกรรม ปวช. ช่างไฟฟ้ากำลัง
18. เทคนิคพณิชยการ สุรินทร์ศึกษา	สุรินทร์	ปวช. ภูมิชนกรรม ปวท. บริหารธุรกิจ ปวช. ช่างไฟฟ้ากำลัง
4. บริหารธุรกิจ, ช่างอุตสาหกรรม, เกษตรกรรม, ศิลปกรรม และคหกรรม		
1. ขอนแก่นเพาะศิลปเทคโนโลยี	ขอนแก่น	
2. เทคโนโลยีขอนแก่น	ขอนแก่น	
3. บัณฑิตแก่นนคร	ขอนแก่น	
4. เทคโนโลยีเกษตรกรรม นครราชสีมา	นครราชสีมา	
5. เทคโนโลยีหมื่นไวย	นครราชสีมา	

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่ม แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามรายชื่อโรงเรียนในตารางที่ 3 โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

หลักเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

1. ให้โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง กระจายทั่วทั้งภูมิภาคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

2. ประเภทโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มประชากรในตารางที่ 3 แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

2.1 พณิชยกรรม หรือบริหารธุรกิจ

2.2 ช่างอุตสาหกรรม

2.3 บริหารธุรกิจและช่างอุตสาหกรรม

2.4 เกษตรกรรม ศิลปหัตถกรรม คหกรรม บริหารธุรกิจ ช่างอุตสาหกรรม

ผู้วิจัยได้เลือกประเภทโรงเรียน ในข้อ 2.1 2.2 และ 2.3 ซึ่งมีอยู่ 31 โรงเรียนและกระจายอยู่ทั่วภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นประเภทโรงเรียนในการวิจัยครั้งนี้ สาเหตุที่ไม่นำประเภทโรงเรียนในข้อ 2.4 มาอยู่ในกลุ่มตัวอย่างเนื่องจาก โรงเรียนประเภทนี้มีการเปิดดำเนินการคนละหลักสูตรและไม่กระจายทั่วภูมิภาค

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่เลือกตามประเภทโรงเรียนในข้อ 2 ในกรณีที่สำรวจแล้วปรากฏว่าได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือขาดความสมบูรณ์อันจะส่งผลให้การวิจัยครั้งนี้มีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะตัดออก

ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเลือกโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างให้ได้จำนวนมากที่สุด แต่เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้ว ปรากฏว่ามีโรงเรียนที่เข้าเกณฑ์และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เพียง 9 โรงเรียน จำแนกตามประเภทวิชาที่เปิดสอนเป็น 3 กลุ่ม คือ พณิชยกรรม หรือบริหารธุรกิจ ช่างอุตสาหกรรม บริหารธุรกิจและช่างอุตสาหกรรม ตามรายชื่อในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทวิชา	จำนวน	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด
พัฒนกรรมหรือบริหารธุรกิจ	4	1. พัฒนการปากช่อง	นครราชสีมา
		2. พัฒนการพลาญชัยร้อยเอ็ด	ร้อยเอ็ด
		3. พัฒนการสกลนคร	สกลนคร
		4. พัฒนการขอนแก่น	ขอนแก่น
ช่างอุตสาหกรรม	2	1. ช่างกลอุดรธานี	อุดรธานี
		2. เทคนิคอุดรอำนวยศิลป์	อุดรธานี
บริหารธุรกิจและช่างอุตสาหกรรม	3	1. เทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ขอนแก่น
		2. เทคโนโลยีช่างกลพัฒนการนครราชสีมา	นครราชสีมา
		3. เทคโนโลยีอาชีวศึกษาอุบลราชธานี	อุบลราชธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. เอกสาร เกณฑ์มาตรฐาน เอกสารคำแนะนำ ในการขอจัดตั้งและแนวทางการบริหาร โรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาจาก กองโรงเรียนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

2. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปและจำนวนนักศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้

1.1 ชื่อโรงเรียน ที่ตั้ง และปีที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอน

1.2 จำนวนนักศึกษา จำแนกตามหลักสูตร ปีการศึกษาและชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ทรัพยากรที่ใช้ในการเรียน

2.1 ทรัพยากรลงทุน จำนวนและราคาที่ดิน อาคารและสิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ อุปกรณ์การศึกษา

2.2 ทรัพยากรดำเนินการ จำนวนอาจารย์จำแนกตามวุฒิ ค่าสาธารณูปโภค

2.3 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (รายละเอียดของแบบสอบถามอยู่ในภาคผนวก ก)

3. แบบสัมภาษณ์เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ทางเลือกในการลดต้นทุน (รายละเอียดอยู่ใน ภาคผนวก ก)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ศึกษาและรวบรวมจากแหล่งต่างๆดังนี้

- 1.1 เอกสารคำแนะนำการขอจัดตั้งและแนวทางการบริหารโรงเรียนเอกชน ประเภท อาชีวศึกษา จากกองโรงเรียนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวง ศึกษาธิการ
- 1.2 เอกสารรายการบัญชี อุปกรณ์ แบบทำขระเบียบมาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละหลักสูตร แต่ละประเภทวิชาและแต่ละสาขาวิชา

2. การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง ไปให้ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กรอก ข้อมูลในรายการต่างๆ และสัมภาษณ์ผู้บริหาร รวมทั้งเยี่ยมชมโรงเรียนประกอบการกรอก ข้อมูลในแบบสอบถามด้านต่าง ๆ อย่างครบถ้วน โดยเฉพาะต้นทุนลงทุนและต้นทุนดำเนินการ ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจรวม 11 เดือน ตั้งแต่ เดือนมกราคม 2539 ถึง เดือนพฤศจิกายน 2539 จึง ดำเนินการสำรวจแล้วเสร็จครบ 9 โรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยใช้คำถามในแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง นำ ไปสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างและข้อมูลจากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ต้นทุน และวิเคราะห์ทางเลือกในการลดต้นทุน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ต้นทุนตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้ราคาตลาด ของปี 2538 ซึ่งเป็นปีการศึกษาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจำแนกตามประเภทของต้นทุน เป็น 3 กลุ่ม คือ

1.1 ต้นทุนลงทุน ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1.1.1 ที่ดิน ใช้วิธีการประเมินราคาโดยคิดเป็นค่าเช่าในราคาไร่ละ 60,000 บาท ต่อปี โดยให้ราคาค่าเช่าเท่ากันทุกพื้นที่

1.1.2 อาคาร ประกอบด้วยอาคารเรียน โรงฝึกงานและสิ่งปลูกสร้าง ต่างๆ ภายในบริเวณโรงเรียน ใช้วิธีคำนวณค่าเสื่อมราคา ในอัตรา ร้อยละ 5 ต่อปี โดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งาน 20 ปี ตามที่

กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2538

- 1.1.3 อุปกรณ์และครุภัณฑ์ใช้วิธีคำนวณจากค่าเสื่อมราคาในอัตราร้อยละ 20 ต่อปี โดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งาน 5 ปีตามที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร พ.ศ.2538

1.2 ต้นทุนค่าเนินการ ค่าเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1.2.1 เงินเดือนและผลตอบแทน อัตรารเงินเดือนของอาจารย์ บุคลากร และเจ้าหน้าที่คำนวณจากอัตรารเงินเดือนตามวุฒิขั้นต้นตามบัญชีเงินเดือนของทางราชการส่วนอัตรารเงินเดือนของระดับบริหาร ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่คำนวณโดยใช้อัตรารเฉลี่ยของปี 2538
- 1.2.2 ค่าบริหารและธุรการ ซึ่งประกอบด้วยค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์ และครุภัณฑ์การศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารและธุรการต่างๆ ใช้วิธีคำนวณในอัตรารร้อยละ 10 ของมูลค่าอุปกรณ์และครุภัณฑ์

1.3 ต้นทุนรวมต่อหน่วย นักศึกษาตลอดหลักสูตร ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1.3.1 ระดับปวช. ใช้วิธีคำนวณจากต้นทุนในการจัดการศึกษาตลอดหลักสูตร 3 ปี นำไปวิเคราะห์เป็นต้นทุนรวมต่อหน่วยนักศึกษาค่าคนตลอดหลักสูตร
- 1.3.2 ระดับปวช. และ ปวศ. ใช้วิธีคำนวณจากต้นทุนรวมในการจัดการศึกษาตลอดหลักสูตร 5 ปี (โดยถือว่านักศึกษาเรียนระดับ ปวช.3 ปี และศึกษาค่าระดับปวศ. อีก 2 ปี) นำไปวิเคราะห์เป็นต้นทุนรวมต่อหน่วยนักศึกษาค่าคนตลอดหลักสูตร

2. การวิเคราะห์ต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง ค่าเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามประเภทวิชาที่เปิดสอน และวิเคราะห์ต้นทุนตามหลักเกณฑ์ดังนี้

2.1 ต้นทุนการลงทุน มีหลักการวิเคราะห์ดังนี้

- 2.1.1 ที่ดินใช้วิธีการประเมินราคา โดยคิดเป็นค่าเช่า ในราคาไร่ละ 60,000 บาทต่อปี โดยใช้ราคาค่าเช่าเท่ากันทุกพื้นที่
- 2.1.2 อาคาร ใช้วิธีคำนวณราคาอาคารเรียน โรงฝึกงานและสิ่งปลูกสร้างต่างๆภายในบริเวณโรงเรียน โดยคิดค่าเสื่อมราคาในอัตราร ร้อยละ

5 ต่อปี โดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งาน 20 ปี ตามที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2538

2.1.3 อุปกรณ์และครุภัณฑ์ ใช้วิธีคำนวณจากค่าเสื่อมราคาในอัตราร้อยละ 20 ต่อปี โดยใช้วิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งาน 5 ปีตามที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2538

2.2 ต้นทุนดำเนินการ การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

2.2.1 เงินเดือนและผลตอบแทน อัตราเงินเดือนและผลตอบแทนของอาจารย์บุคลากรและเจ้าหน้าที่คำนวณจากบัญชีเงินเดือนรายปีของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2.2 ค่าบริหารและธุรการ รวมค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์การศึกษาและครุภัณฑ์ ค่าใช้จ่าย เพื่อการบริหารและธุรการ คำนวณจากค่าใช้จ่ายรายปีของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ต้นทุนรวมต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตร เป็นต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ต้นทุนเฉลี่ยของนักศึกษาต่อคนต่อปี ที่เกิดขึ้นจากต้นทุนลงทุน และต้นทุนดำเนินการรวมกัน แล้วนำไปวิเคราะห์ตามจำนวนปีที่นักศึกษาจะต้องศึกษาตลอดหลักสูตร โดยมีเกณฑ์ดังนี้

2.3.1 ระดับปวช. ใช้เวลาการศึกษาตามหลักสูตร 3 ปี หลังจากจบมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.3.2 ระดับปวส. ใช้เวลาการศึกษาตามหลักสูตร 5 ปี หลังจากจบมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. การเปรียบเทียบต้นทุนมาตรฐานกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง ผู้วิจัยมีวิธีการเปรียบเทียบดังนี้ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของต้นทุนมาตรฐาน กับ ต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาต่อไปนี้ว่าจะแตกต่างกันหรือไม่ ได้แก่

1. ประเภทวิชา พณิชยกรรมหรือบริหารธุรกิจ
2. ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม
3. ประเภทวิชา บริหารธุรกิจและช่างอุตสาหกรรม

โดยใช้ค่าสถิติ Mann-Whitney U-test

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน

ผู้วิจัยวิเคราะห์จุดคุ้มทุน จากอัตราส่วนของ ต้นทุนลงทุนทั้งหมดเฉลี่ยต่อหลักสูตร กับ ผลต่างระหว่างรายได้ค่าเล่าเรียนต่อหน่วยต่อหลักสูตร และต้นทุนดำเนินการเฉลี่ยต่อหลักสูตร

$$\text{โดยใช้สูตร} \quad QB = \frac{TFC}{P - AVC}$$

QB = ปริมาณคุ้มทุน (Break Even Quantity)

TFC = ต้นทุนลงทุนรวมต่อหลักสูตร (Total Fixed Cost)

P = รายได้ค่าเล่าเรียนต่อหน่วยต่อหลักสูตร (Price)

AVC = ต้นทุนดำเนินการต่อหน่วยต่อหลักสูตร (Average Variable Cost per Unit)

4. การวิเคราะห์ทางเลือกในการลดต้นทุน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จากผลการวิจัยประกอบกับการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติเพื่อทดสอบความแตกต่าง ได้แก่ Mann-Whitney U-test

โดยสรุปวิธีวิจัยเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ศูนย์วิจัยและบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

